

dende, bliver den bindende ved, at parterne godtager den. En anbefaling, der er godtaget af nogle af parterne i en tvist, forpligter udelukkende disse.

2. Parterne skal give forligsmæglerne meddelelse om godtagelse af disses anbefaling til en af mæglerne nærmere angivet adresse senest 30 dage efter modtagelsen af underretning om anbefalingen; i modsat fald betragtes anbefalingen som ikke accepteret.

3. Den part, der ikke accepterer en anbefaling, skal inden 30 dage efter den i stk. 2, anførte periode, give forligsmæglerne og de andre parter underretning skriftligt og omfattende om sine grunde til afvisningen af anbefalingen.

4. Umiddelbart efter at anbefalingen er accepteret af parterne, skal forligsmæglerne oprette og underskrive et forligsdokument, fra hvilket tidspunkt anbefalingen får bindende virkning for parterne. Hvis anbefalingen ikke er blevet accepteret af alle parter, skal forligsmæglerne udfærdige en rapport angående de parter, der nægter at acceptere anbefalingen, med angivelse af tvisten, og de pågældende parters manglende evne til at bilægge den.

5. En anbefaling, der er blevet bindende for parterne, skal gennemføres af dem omgående eller på et i anbefalingen nærmere angivet senere tidspunkt.

6. Enhver part kan betinge sin accept af, at alle eller nogle af tvistens andre parter accepterer anbefalingen.

XI

1. En anbefaling skal udgøre en endelig bilæggelse af en tvist mellem de parter, som accepterer den. Dette gælder dog ikke i den udstrækning anbefalingen ikke anerkendes og håndhæves i henhold til bestemmelserne i XII.

2. »Anbefaling« omfatter en fortolkning, tydeliggørelse eller rettelse af anbefalingen foretaget af forligsmæglerne, før anbefalingen bliver accepteret.

XII

1. Enhver kontraherende part skal anerkende en anbefaling som værende bindende mellem de parter, der har accepteret den, og skal endvidere med forbehold af bestemmelserne i art. 39, stk. 2 og 3, efter anmodning fra en sådan parts side, gennemtvinge opfyldelsen af alle forpligtelser pålagt ifølge anbefalingen, som om den var en endelig dom afsagt af en domstol i den pågældende kontraherende stat.

2. En anbefaling skal kun kunne nægtes anerkendelse og håndhævelse efter begæring af en af de i art. 39, stk. 1, nævnte parter, såfremt en domstol eller en anden kompetent myndighed i det land, hvor man forsøger at opnå anerkendelse og håndhævelse finder, at:

- en part, der accepterede anbefalingen, var inhabil i henhold til den for anbefalingen gældende lovgivning på tidspunktet for accepten;
- svig eller tvang er blevet anvendt ved udfærdigelsen af anbefalingerne;
- anbefalingen strider mod retsordenen (ordre public) i det land, hvor den skal håndhæves;
- at panelet af forligsmægleres sammensætning eller mæglingsproceduren ikke var i overensstemmelse med nærværende bestemmelser.

3. Hverken håndhævelse eller anerkendelse af en del af anbefalingen skal finde sted, hvis en domstol eller en anden kompetent myndighed finder det godtgjort, at den pågældende bestanddel af anbefalingen falder ind under et af punkterne i art. 39, stk. 2, og hvis den pågældende del kan udskilles fra resten af anbefalingen. Hvis dette ikke kan ske, skal hele anbefalingen nægtes håndhævelse og anerkendelse.

XIII

1. Når anbefalingen er blevet accepteret af alle parter, kan den med alle disses samtykke offentliggøres med sine begrundelser.

2. Hvis anbefalingen er blevet forkastet af en eller flere af parterne, men samtidig accepteret af en eller flere andre parter: